Anul V. Februarie 1935 No. 48

PLAIURI HUNEDORENE

REVISTA ASOCIAȚIEI CORP. DIDACTIC PRIMAR DIN JUD. HUNEDOARA.
ORGAN DE CULTURĂ PROFESIONALĂ ȘI GENERALĂ.

CUPRINSUL:

Pag.

Aniversarea de 150 ani a martirilor, Horia, Cloşca şi Crişan, *Redacția* 1
Fericirea de *Angelo Patri* 2
Personalul didactic (1933 | 34) din jud. Hunedoara de *Alexiu David* . . , . . . 3
Monografia comunei Simeria (continuare) de *S. Jula* . 6
Monografia Scoalei Primare din Colonia Simeria 1871 | 72—1934 | 35 de *Sabin Jula* . . . 11
Problema educației morale în învățământul primar de *I C. Stoica* 14
Educația fizică în trecut şi astăzi (urmare) de *Maria Lenkei* . 17
In ce mod va trebui să lucreze învățătorul în sat, ca să-şi câştige simpatia locuitorilor (urmare) de *Anastasia Vârvoniu* 21
Formarea caracterului, *O. Dubenschi* . . . 23
Lecție practică de scris-cetit, *Ion Păunescu* . . . 25
Donina Codrului (poezie) *V. Popa Măceşeanu* . . 28
Educația copilului în familie, de Angelo-Patri, traducere de Al David, *M. Bogza* . . , . . 29
Recenzii: *Ilie I. Mirea*, Manualul serbărilor şcolare *a. d.* Analele de psihologie, Biblioteca învățătorilor . 31
Cronica măruntă 33

REDACȚIA ŞI ADMINISTRAȚIA: PETROŞANI, STRADA FILIPESCU No. 3

Revista „Plaiuri Hunedorene“ apare lunar sub conducerea comitetului de redacţie de mai jos:

COLABORATORII REVISTEI

Izabela Sadoveanu şi **Apostol Culea** — Bucureşti, **Olimpia Teodoru** — Lugoj, **Victoria Popagoga** — Hunedoara.

Constantin Sporea, Victor Solomon, Elena Sporea, I. Mihu, N. Sporea, şi **Iosif Stanca** — Deva, **I. Măgură, Radu Petre,** prof.

Constantin Stan şi **Petre Petrescu** — Sibiu, **Vasile Lucaciu**—Petroşani, **Marin Biciulescu** – Bucureşti, **P. Rusu**—Ţebea, **Sabin Jula** şi **I. Morţun**— Simeria, **Nicolae Creţu**-Orăştie, **A. Constantinescu** şi **Valeria Nemet**—Hunedoara, **Ioan Baciu** — Răcăştie, **Daniil Popescu**—Hăşdat, **Pavel Popescu**— Peştişul-Mic, **Sterian Ciucescu**—Ruda, **N. Roşca Greci, G. Mironescu** —Iaşi, **I. Bura, Pavel Lazăr** — Brad, **M. Butoi, I. Păunescu, G. Enescu** — Piteşti şi **N. Danielescu** — Deva, **Elisabeta Beisser** — Ghelar, **Niculae Manea**—Curpeni. *M. Bogza, E. Dan, Veronica Oana, Gh. Ittu, P. D. Cristea, V. Popa, Veturia Mărginean, Emilia Ivaşcoiu, P. Simoiu, Gh. Fotescu, D. I. Băgescu, Ion C. Florea, O. Dubenschi, N. Manea, V. I. Mareş, I. Mânduc, I. Trifoiu, I. Brătulescu, T. Ittu, Hartwig Fr., Ion Sântimbreanu, Maria Lenkei, Ana Husti, Sp. Popescu, I. Comşa, P. Incicău, R. S Bobaru, E. Tetileanu, N. N. Crucian, I. Flitan, I. Pascu, V. Rusu, P Popovici, M. Ionescu.*

Manuscrisele se vor trimite direct redacţiei.

ABONAMENTUL: 100 LEI

Abonamentul şi anul revistei se socoteşte după anii şcolari adecă dela 1 SEPTEMBRIE a fiecărui an

Aniversarea de 150 ani a martirilor: Horia, Cloșca și Crișan

La 28 Februarie 1934, se împlinesc 150 ani dela moartea eroică a căpeteniilor, cari au stat în fruntea răscoalelor ţărăneşti dela 1784 şi a mişcărilor sângeroase, pornite să curme iobăgia, cruzimea şi lăcomia fără margini a domnilor de pământ şi să ridice naţia românească la rolul ei, firesc, de stăpână asupra plaiurilor strămoşeşti şi asupra soartei sale.

In vederea acestei aniversări de covârşitoare importanţă, de câteva luni, se fac pregătiri laudabile şi cucernice de sărbătorire, la nivelul cuvenit. S'au tipărit lucrări monografice, stampe noi descoperite, amintiri, se vor ridica troiţe, monumente, ş. a. Lucrări demne de laudă, la care participă în chip mulţumitor mulţi dintre colegii noştri, mai cu seamă din cei cari activează în locurile acelea, de sfinte amintiri şi urme istorice.

In ziua susamintită, cuvinte frumoase şi înălţătoare vor răsuna dela un capăt la altul al ţării, fiorul de foc care stăpânea odinioară pe Moţii hotărâţi să scuture robia înjositoare, cu preţul jertfelor vieţii lor, ne va cutremura şi nouă inimile întristate, umplându-le de noi nădejdi şi de noi credinţe în puterea de rezistenţă a Românilor. Toţi cetăţenii cinstiţi ai acestei ţării au o sfântă datorie de împlinit, din prilejul acestei aniversări scumpe nouă. Cei 750 învăţători hunedoreni, tot atâţia apostoli înfocaţi ai românismului, muncind în părţile unde acum 150 ani a fost teatrul de operaţiuni sângeroase a simplilor iobagi, cari văzând că li-se refuză dreptatea cea mai elementară, singuri căutau să şi-o smulgă, — au o datorie şi mai mare decât ceilalţi!

Ei împreună cu poporul din comuna lor şi cu vlăstarele tinere ce le sunt încredinţate spre educare, trebue să se pătrundă de vraja şi sfinţenia locurilor de glorioase şi eroice amintiri, ca legând puternic trecutul cu prezentul, scânteia dumnezeiască a iubirii de neam,

de patrie şi libertate să o aprindă în sufletele lor tot mai vie, tot mai stăruitoare, încât să se poată inversa proverbul că: „în toată comuna este un Horia“ în „tot Românul e un Horia“, şi să-i pregătească civic, aşa fel, încât în viitor, nici o asuprire ruşinoasă să nu mai poată veni de nicăiri, dar cu atât mai vârtos această asuprire să nu mai vină din partea unor străini de neamul nostru!

Redacţia.

FERICIREA

de Angelo Patri.

Nu-mi amintesc numele savantului care a zis: ***cine face omul fericit îl face mai bun***. Dar ştiu că el a spus un adevăr. Afirmaţiunea e cu atât mai adevărată cu cât e aplicată la cei mici.

Fericirea e un lucru esenţial în desvoltarea lor. Şi e atât de uşor să faci un copil fericit! Am văzut faţa unui copil iluminându se de fericire şi de bucurie fiindcă învăţătorul oprindu-se lângă el, îi şopteşte, mângâindu-l pe cap: „Brav copil, cum lucrează!“

Imi aduc aminte de o fată care trebui să lase şcoala pentru a frecventa o alta, într'un oraş îndepărtat. După două luni, mama lor se prezentă învăţătorului de mai înainte: — „Ne-am reîntors; zise ea, cu toate că pentru bărbatul meu e desavantajos, dar n'am avut ce face. Ce voiţi! Copiii sunt foarte nefericiţi. Nu învaţă nimic şi zilnic au motive să plângă. In adevăr am plâns şi eu. Dela întâia zi de şcoală acolo, mi-am dat silinţa să aibă o bună impresie. Frezai părul Ecaterinei şi-i aşezai pe cap, cea mai graţioasă panglică.

La amiazi, copila se întoarse acasă. — Mamă e trist, învăţătoarea mi-a spus: „Ecaterina Robinson, spune-i mamei tale că trebuie să-ţi împletească părul într'o chică subţire şi netedă. Bagă bine de seamă să nu mai vii la şcoală cu părul împopoţonat“.

Cu copilul acelaş lucru. In timpul ce îl puneam să-şi spele mâinile şi faţa zise: E inutil mamă! Această învăţătoare nu se uită la curăţenie“.

In această şcoală, învăţătorul îi lăuda şi-i credea inteligenţi. La cealaltă şcoală, s'au lenevit, şi sunt un balast.

„Copiii mei vor fi aici, Luni şi e atât de mare fericirea lor, încât tremură de impacienţă“.

Invăţătoarea acelor copiii ştia să-i facă fericiţi. Ştia să le laude curăţenia, sârguinţa, amabilitatea şi lăuda în public progresul lor. Şi cum bucuria era atmosfera clasei, elevii creşteau în ea atât fisiceşte cât şi sufleteşte.

Cel mai bun metod de a preţui opera unui învăţător este să vezi: Dacă elevii lui sunt deplin fericiţi? Răspunsul afirmativ este o garanţie absolută.



Personalul didactic (1933|34)

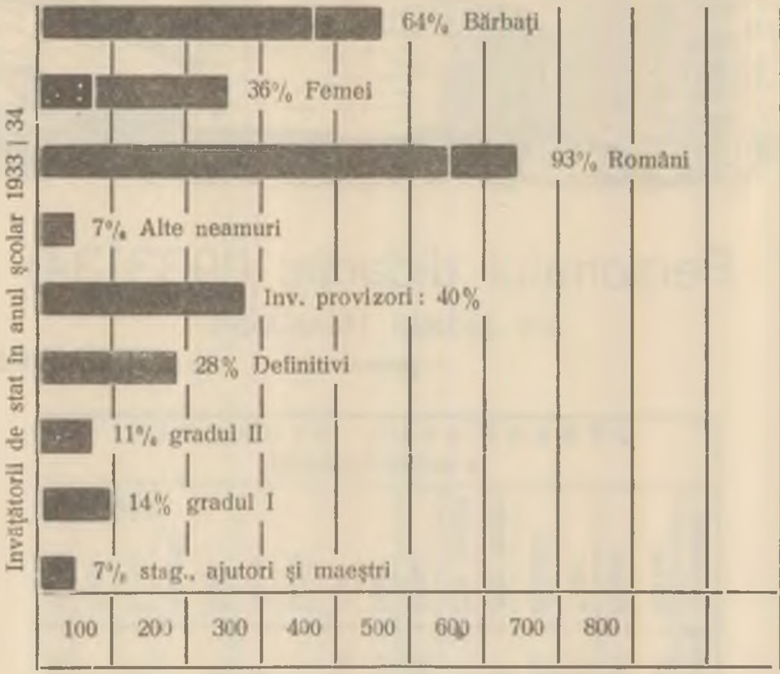
din Judeţul Hunedoara

de **ALEXIU DAVID**

PERSONALUL DIDACTIC la secţille româneşti																
													Maeştri		
La şcoalele	Bărbaţi	Femei	Total	Români	Alte neam.	Cet. streini	Total	Prov.	Def.	Gr. II	Gr. I	Stag.	Ajutori	L. m.	Dext.	Total
Rurale	415	200	615	596	16	3	615	284	158	50	70	31	11	10	1	615
Urbane	31	41	72	65	7		72	1	17	20	31	1		2		72
Total	446	241	687	661	23	3	687	285	175	70	101	32	11	12	1	687

Adică un total de 687 învăţători la secţiile româneşti, repartizaţi pe sexe şi grade cum se vede mai sus. Dacă la aceştia mai adăugăm 13 învăţătoare şi 11 învăţători minoritari dela secţiile maghiare şi germane ale şcoalelor de stat avem un total general 711 învăţători, dintre cari 638 la şcoalele rurale şi 73 la cele urbane. Tabloul de mai sus ne arată că în personalul şcoalelor primare de stat rurale se găsesc şi 3 cetăţeni străini? (Fapt ce ne cam nedumereşte). Minoritarii cetăţeni români sunt reprezentaţi cu 23 puteri la secţiile sau şcoalele româneşti şi 24 la secţiile minoritare dela şcoalele de stat.

Pentru o clarificare şi mai amplă dăm şi următorul *tablou sinoptic asupra personalului didactic dela şcoalele de stat primare în anul şcolar 1933—34,*



Comparând numărul membrilor corpului didactic la anumite epoce vedem că:

în	anul	1922	erau	525	înv.	=	325	tit.	200	suplinit.
„	„	1927	„	503	„	=	366	„	137	„
„	„	1930	„	624	„	=	464	„	160	„
„	„	1933	„	636	„	=	496	„	140	„
„	„	1934	„	711	„	=	668	„	43	„

In aceste cifre comparative am grupat personalul didactic primar în 2 grupe: tit. adică cu diplome şi suplinit, adică fără diplome. După cum se poate vedea şi din graficul de alături numărul titularilor creşte, iar al suplinitorilor scade sau mai bine zis, prin depunerea de examene şi câştigarea de diplome, suplinitorii au fost absorbiţi în numărul titularilor. Dar în general vedem că şi numărul total al învăţătorilor e în continuă ascensiune. Aceasta trebue să aducă cu sine şi îmbunătăţirea simţitoare a resultatelor şcolare în judeţul nostru.

Cei 711 învăţători au lucrat în 622 sale de învăţământ, majoritatea foarte prost întreţinute şi încălzite. Raportând

numărul lor la elevii cari au urmat regulat ar reeşi că în calcul mediu fiecare învăţător a instruit cu succes un număr de 37 elevi. In realitate însă au fost clase supraîncărcate şi clase complect despopulate.



Leafa învăţătorilor hunedoreni bugetată pe 1934, cu sporurile de grad şi gradaţie dela 1 Noembrie 1934, pentru un număr de 750 persoane între cari personalul revizoratelor şi conducătoarele se ridică anual la suma de 30.478.428 lei. Atât cheltueşte statul cu învăţământul primar în judeţul nostru, iar anul trecut suma a fost cu mult mai mică, fiind şi mai puţini învăţători şi neplătindu-se sporurile de grade şi gradaţii.

Conferinţele domnului inspector Vlădoianu

In legătură cu circulara dată de d-l Inspector general Petrescu, de care ne-am ocupat în rândul trecut, d-l inspector Vlădoianu, adunând învăţătorii ciclului II pe centre le-a dat îndrumările necesare şi a desbătut cu învăţătorii spiritul, în care urmează să se facă fiecare programă specială. D-sa a mai cerut directorilor de şcoli să pună o mai mare grije pentru menţinerea curăţeniei şi a regulelor igienice în clase, pe coridoare, în curte şi în special la closete, a căror stare în cele mai multe locuri lasă mult de dorit.

Monografia comunei Simeria

(urmare) — de S. Jula

In 1891 se termină clădirea P. T. T. de către C. F.

La 4. X. 1894 se deschide şcoala de meserii a C. F., existentă din 1886 ca şcoală comunală. In această şcoală erau admişi numai copiii de săcui.

La 28. I. 1900 ia fiinţă instituţiunea muncitorilor invalizi şi pensionişti.

La 1. I. 1903 se înfiinţează societatea de înmormântare.

In 1901-2 se zideşte edificiul de azi al gării.

In 1903-4 se zideşte edificiul secţiei de întreţinere.



Aleea Simeria.—Biscaria

In 1907-9 se zideşte edificiul gării Simeria—Triaj.

La 1. VI. 1907 se înfiinţează clubul mecanicilor.

La 28. V. 1909 se înfiinţează clubul sportiv.

In 1910 se înfiinţează banca de credit şi economii.

La 1. IV. 1911 se înfiinţează căminul personalului inf. de mişcare.

La 9. X. 1911 se inaugurează clădirea spitalului Cf.

1918 — 1934

Marile schimbări provocate de răsboiul mondial din 1914-1918 au adus cu sine realizarea visului milenar, întregirea hotarelor şi unirea tuturor Românilor sub scutul României-Mari. Consiliul Dirigent Român preia administraţia şi conducerea, numind de prefect pe d-l Vasinca Toma, Pretor al plăşii Deva pe d-l Popa Petru, Notar al circumscripţiei Coloniei Simeria pe d-l Tănase Nicolae, iar primar, pe d-l Deac Petru din Biscaria.

Primarii s'au îngrijit de bunul mers al administraţiei şi de buna înţelegere în rândul populaţiei venită aci de prin toate regiunile ţării, cu diferite obiceiuri şi diferite mentalităţi. Prin

măsuri chibzuite şi bine studiate au adus multe îmbunătăţiri comunei. S'a reparat abatorul comunal, podurile, s'au făcut trotuare, s'a pietruit piaţa şi mai multe străzi. s'a estins reţeaua iluminatului electric a străzilor, s'au întocmit planurile de sistematizare ş. a. m. d.

Notarul Tănase, bun român, cu experienţă bogată, energic şi excelent organizator, conduce notariatul deta 1918 până la 1926.

Multe şi mari greutăţi au avut de învins cei dintâi administratori. Stăpânitorii de eri nu se puteau prea uşor împăca cu noua situaţie creiată după încheierea armistiţiului şi a păcii. Personalul C. F. R. în repeţite rânduri a încercat a provoca tulburări, ca greva generală din 1920, comploturi, conjuraţii, rezistenţă pasivă, etc., însă toate încercările lor au dat greş.

Vechiie legi administrative rămân în vigoare cu puţine modificări şi adaptări. Organismul administrativ al noului Stat funcţionează destul de normal, datorită priceperii, însufleţirei şi patriotismului funcţionarilor Români din acel timp.

Notarului Tănase i-au urmat, notarii Pârvu Emanoil, Triff Ion, Săbău Romul, iar primarului Deac, Böhm A., Nedelcu I. Dima A., Glodean M., Andreica V. şi Sasu Ilariu.

Pe lângă zilele de târg săptămânal : Marţi, Joi şi Sâmbătă, primarul Nedelcu a câştigat comunei dreptul la patru târguri de ţară : (2 X. 1928) ; 1 | III., 18 | VII., 14 | IX., şi 26 | X.

In anul 1925 comuna Biscaria se anexează com. Simeria.

II

Judeţul Hunedoara era împărţit în 10 plăşi. După legea administrativă din 1926, este în 13 plăşi, între cari şi Simeria, care durează până la 1930, având ca pretor pe d. Buda. B.. Nistor I. şi Popovici Iosif.

Românii din Simeria în 1920 îşi înfiinţează parohia ortodoxă independentă, alegându-şi de paroh pe părintele Adam Lula fost preot în Biscaria, iar Biscărenii pe părintele Ioan Dragoş. Pentru îndeplinirea serviciului Divin se amenajează o sală de clasă a şcoalei de copiii mici, care însă dela început fiind neîncăpătoare şi stingherind şi funcţionarea şcoalei, se începe o acţiune pentru a convinge guvernul şi conducerea C. F. R., că-i revine obligaţia de a zidi o biserică ortodoxă pentru personalul C. F. R. din Simeria. Întâia delegaţie a Consiliului parohial condusă de pr. A. Lula pleacă la Bucureşti în Iunie 1921, şi care pe lângă ajutoarele obţinute dela unele ministere, bănci, firme, etc., obţine şi promisiunea D-lui Văleanu

ministrul Comunicaţilor, pe urmă şi deciziunea Consiliului de Miniştri, de a zidi în Simeria o biserică catedrală din fondurile şi pe cheltuiala Casei Muncii C. F. R. In vara anului 1926 se şi încep lucrările, în 26. X. se pune piatra fundamentală de către I. P. S. S. Dr. N. Bălan mitropolitul Ardealului, asistat de numeros cler, miniştri, Dir. C. M., C. F. R., autorităţi comunale, bisericeşti şi judeţene, precum şi foarte numeros public. Cu mari jertfe, azi biserica din Simeria este aproape terminată, sperând că în curând se va şi sfinţi şi preda destinaţiei.



Monumentul Generalului Behm, la Simeria

In 1933 se înfiinţează o filie a Românilor gr. cat. (uniţi), apărţinătoare parohiei Băcia, având de preot pe păr. V. Munteanu din Turdaş.

Casa Muncii, respective C. Autonomă C. F. R. mai zideşte deodată cu biserica pe acelaş teren încă trei paviloane mari, ca locuinţe pentru personalul C. F.

In acest interval de timp se fac reparaţii radicale tuturor bisericilor din Simeria,—Biscaria.

In 1922 se înfiinţează Cooperativa de consum „Gloria“.

In 1926 se înfiinţează Banca Populară „Victoria“, cu Sabin Jula ca preşed. al cons. de administraţie Traian Fericean casier şi I. C. Ittu contabil şi secretar.

In 1927 Banca „Corvineana“ din Hunedoara deschide sucursală în Simeria, condusă de pr. A. Lula până în 1929.

La începutul anului 1930 şi Banca „Decebal“ din Deva deschide o sucursală în Simeria având ca delegat al Consiliului pe pr. A. Lula.

Ca urmare a legii conversiunii, în 1934, băncile amintite au desfiinţat sucursalele lor.

Proprietăţile din jurul comunei Simeria : Holtzinger, Schulleri, Barcsay, Tischler şi Ocskany, au fost împărţite ţăranilor din comunele vecine, dându-se şi loturi de case de câte 300 st. p. micilor meseriaşi, muncitori şi funcţionarilor din Simeria.

Primăria comunei Simeria a cumpărat în 1928 un teren de 4 jug. dela proprietarul S. Ocskany delângă aleia Simeria-Biscaria pentru târgul de vite.

Pe loturile primite în urma împroprietăririi s'au zidit până în prezent aproximativ 100 case noi, aşa că Simeria s'a împreunat cu Biscaria întinzându-se până la canalul Streiului, Simeria-Triaj şi Tâmpa.

In 1921, a luat fiinţă percepţia de circumscripţie.

Se mai înfiinţează : *Reuniunea femeilor* ort. române, având de scop : înfrumuseţarea bisericei, ajutorarea bolnavilor, săracilor, văduvelor şi orfanilor, prezidată de D-na preoteasă Lula.

Societatea tinerimei române ort. „Sf. Gheorghe“.

Societatea „Mormintele Eroilor“, având a se îngriji de mormintele celor 30 de eroi căzuţi în luptele dela Merişor din 1916.

„Fondul Monumentul Eroilor“, în sumă de lei 18,000 depuşi la banca populară „Victoria“ din loc, adunat din iniţiativa d-lui Iuliu Oancea conductor technic cfr.

Cohorta de cercetaşi «Vlaicu-Vodă» compusă din elevii de liceu elevii meseriaşi şi elevi dela şcoala primară, înfiinţată şi condusă de Romulus Neagu contabil la Banca „Decebal“.

Sfatul Negustoresc înfiinţat în 1927 prezidat de I. Nedelcu.

In prezent avem în Simeria următoarele firme comerciale:
Farmacii : Aurel Dima, Vilhem Kutschka şi Parfumeria „Royal“
Prăvălii, mixte, modă, coloniale, fierărie : M. Trandafirescu, V. Marksz, A. Maryay, S. Grosz, I. Predovici, I. Sasu, M Glodean, A. Zeidner, Fraţii Hirsch, I. Hideg, A. Kotsis, I. Groza, Coop. „Gloria“, I. Făzău, G. Weiber, I. Nedelcu, L. Viktor, A. Szabó, I. Crişan, Loher & Divok, I. Fritsch, A. Baum.

Ateliere industriale mici : 9.

Tâmplari : I. Legeny, I. Serfözö, I. Kothay, C. Rajka, N. Zilahy.

Pantofari : I. Almăşan, Floria, Răcătăian, Susan, Crişan, Nagy, Giurgiu, Revay.

Blănăria : A. Bogdan

Croitori : I. Izsák, I. Gavenda, Straszinszky Neuhold, Han, Esch.

Brutarii : D Roşu, I. Kaluza, A. Dobra, N. Bajsanschy, L. Wiktor, P. Hedea.

Frizeri : C. Gyulay, I. Kovàcs, I. Suciu, I. Hoffer, Gh. Şerban.

Restaurante : M. Almăşan, A. Josan, M. Trandafirescu, I. Oszlansky.

Hotele : „Transilvania“ şi „Centrul“, în apropierea gării.

Fabrică de rom şi licheururi : I. Steiner.

Fabrică de apă gazoasă : I. Göblyès.

Moară sistematică : Gabert & Schneider.

Ateliere fotografice : A. Sükösd.

Medici : dr. V. Jula, medic de circ., dr. S. Missak, medic primar la spitalul cfr., şi dr. D. Diosi, medic particular.

Dentist : Garai.

Avocaţi : A. Hirsch.

Populaţia

Cel dintâi recensământ al populaţiei s'a făcut, când colonia abea avea vre-o 300 locuitori.

In anul 1886 erau 120 case, 888 suflete în 397 familii.

In anul 1896 erau 200 case, 1430 suflete în 350 familii.

In anul 1900 erau 299 case, 2505 suflete | 1918 unguri, 350 germani, 29 slovaci, 178 români, şi 30 diferite naţionalităţi.

In anul 1911 erau 399 case 4250 suflete.

Simeria împreună cu Biscaria în 1927 avea 3885 suflete (1915 Rom., 1272 Unguri., 469 Germani şi 229 alţii.

Simeria împreună cu Biscaria în 1930 avea 3975 suflete.

Simeria împreună cu Biscaria în 1934 avea 4250 suflete în 500 familii şi 790 case, dintre cari 124 ale C. F. R. şi 666 particulare.

Monografia Şcoalei Primare din Colonia Simeria

1871 | 72 --1934 | 35

Şcoala societară

de S. Jula

Intemeindu-se colonia Simeria cu mare repeziciune, Dir. E. E. V. (Elsö Erdély vasut) ca patron îşi ţine de sfântă datorinţă a se îngrijii şi de educaţia copiilor personalului cf.

Primul institut de educaţie şi instrucţie, şcoala primară, se înfiinţează în urma Ord. Dir. g-le din 18 III, 1872, care se



Dl. A. Vogtberg
director general al Casei Autonome C. F. R.

şi pune în aplicare cu ziua de 16 IV, a aceluiaşi an, când în prezenţa revizorului şcolar al judeţului Hunedoara-Zarand, se inaugurează sărbătoreşte cu 86 elevi şi se încredinţează învă-

ţătorului Holajter Ludovic. Dir. G-lă mai numeşte o comisie de trei, pentru supraveghierea şi întreţinerea şcoalei : şeful gării, şeful atelierului şi şeful serviciului de întreţinere.

Pe lângă toată bunăvoinţa şi jertfa adusă de dir. g-lă a E E. V. lui pentru susţinerea şcoalei, numărul elevilor creşte sporit cu al copiilor particularilor. Ministerul comunicaţiilor plănuia că atât colonia Simeria cât şi Biscaria să contribuie la susţinerea şi mărirea şcoalei. In scopul acesta se cere părerea revizorului şcolar, şi anume întrucât s'ar putea conta pe un concurs material dela aceste comune.

Revizorul şcolar raportează, că ataşând comuna Biscaria şi eventual şi comuna Şeuleşti, numărul elevilor s'ar ridica la 200, cărora le-ar trebui un edificiu mai mare şi cel puţin 3 învăţători şi locuinţe acestora, în schimb aceste comune sărace, afară de cărăuşia materialului de zidit şi a lucrului de salahori, nu ar putea contribui cu altceva. Aşa Dir. g-lă nu numai că nu se va uşura de greutăţi, ci mai mult se va îngreuna, iar intenţia de maghiarizare ar împiedeca-o mulţimea şi lipsa de cultură a acestor copii. Astfel şcoala rămâne şi pe mai departe a societăţii.

Din cauza taxelor şcolare prea mari, a lipsei de loc, cei din comunele vecine intenţionau înfiinţarea unei şcoli comunale, aşa că după aceasta erau în perspectivă să înfiinţeze două şcoli slabe, ceiace a îndemnat pe revizorul şcolar să se adreseze la 18 I. 1874 Min. Instrucţiunii propunând mărirea şcoalei societare din C. Simeria Ministerul aprobă propunerea revizorului şcolar şi l îndruma să trateze cu Dir. g-lă a E. E. V., lui în acest scop. Tratativele au dus la rezultatul dorit; societatea CF acceptând concursul Statului încă la 2 XII. 1874, înaintează Min. Instrucţiunii următoarele condiţiuni :

1. Al II. învăţător să fie numit şi plătit de Min. Instr.

2. Taxele şcolare pentru copiii particularilor să se fixeze şi încaseze de către organele Statului.

3. Soc. E E. V. se obligă a pune la dispoziţie a doua sală de clasă, fără nici o pretenţie.

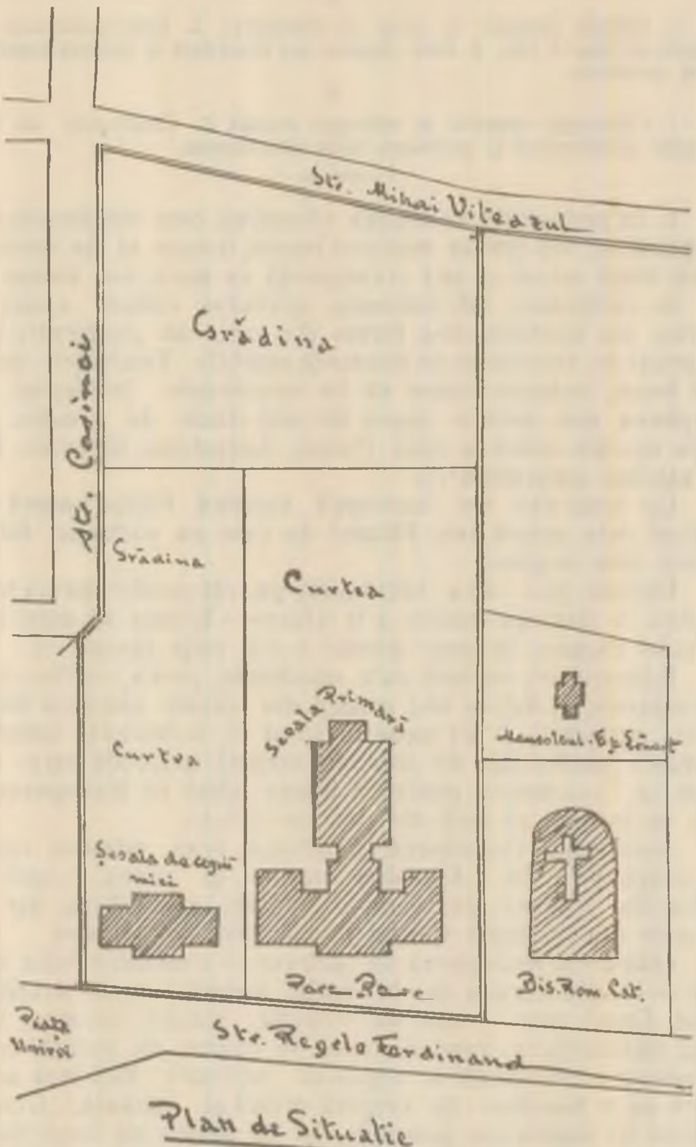
4. Societatea se obligă a pune la dispoziţia învăţătorului al II-lea locuinţă corespunzătoare în colonie, pe lângă o chirie convenabilă, dinainte stabilită.

5. Societatea pretinde, ca învăţătorul numit şi plătit de ea totdeauna să fie director, iar al II-lea, cel numit de Minister, să-i fie subaltern.

6. Şcoala rămâne şi mai departe societară cu drept de publiçate ; supravegherea cade şi pe viitor în competinţa socie-

tăţii respectându-se drepturile Ministerului Instrucţiunii de inspecţie şi control, dar înlăturându-se orice amestec al comunei.

Ministerul Instrucţiunii acceptând condiţiile cu actul din 29 XII. 1874, convenţia s'a încheiat.



Planul Şcoalei

Mobilierul salei a II-a s'a făcut în atelierul C. F., comandat de Ministerul Instrucţiunii pentru suma de 303,80 Fl.

(va urma)

Problema educației morale în învățământul primar

I

1. Diferite idealuri ca scop al educației; 2. Individualismul epocei moderne și idealul etic. 3. Intre morala ind vidualistă și morală idealistă. 4. Școala creatoare.

II

1. Psihologia infantilă și educația morală 2. Concluziile lui Piaget. 3. Școala românească și problema educației morale.

---

1. In pedagogie, concepția educativă, care stăpânește și este acceptată de toți într'un moment istoric, trebue să fie încoronată de un ideal moral și să-i corespundă ca atare un sistem etic.

In antichitate, sub influența spiritului culturii epocei respective, era tendința de-a forma din om, un „înțelept". Realul și idealul se armonizau ca existențe posibile. Tendințele naturale fiind bune, trebuiau numai să fie coordonate. Inţeleptul antic, îndeplinea mai mult o operă de artă decât de creație. „Concepția morală antică a unui Platon, Aristoteles, Stoicilor, Platiu, era esențial naturalistă".[1]).

Cu totul alta era concepția creștină. Ființa umană apare ca fiind dela natură rea. Păcatul de care ne vorbește biblia, a viciat-o dela origine.

Datoria nu-i de-a îmbunătăți pe cât posibil natura umană, ci „de-a o distruge pentru a o reface». «Trebue să ucizi în tine pe omul păcătos, să mori pentru a trăi viața morală»[2]).

Educația nu se face ca'n antichitate, prin a i cultiva tendințele naturale, ci trebue să-i smulgi din inimă sămânța însăși a răului: egoismul, și a-i pune în locul ei, o tendință opusă celei naturale: iubirea față de altul. In această perioadă care culminează în Evul mediu pentru a înceta odată cu Renașterea, educația va încerca să facă din om «un sfânt».

Ascetismul, renunțarea, piozitatea, erau măsurile rezultate din concepția etică a filozofiei creștine, și adaog, a unei laturi a filozofiei creștine, cea care a stăpânit mai intens, dar nu și cea care era în însăși spiritul învățăturilor lui Hristos.

Odată cu Renașterea se petrece o conciliere între idealul antic și idealul creștin în «l'honnête homme» cu un termen consacrat. Omul care — dus de rațiune, stăpân pe sine, sincer, eroul clasicismului francez, omul de cuvânt, de voință, convins de valoarea universală a regulelor raționale. Rațiunea se consideră ca o facultate de origină divină și naturală. „L'honnête homme își stăpânește pasiunile, își dă seama de locul fiecăruia pe scara valorilor sociale, și respectă religia tradițională".[3]).

---

1. Du sage antique au citoyen moderne Bougle, Brehier, Delacroix, Parodi, Preface par Paul Lapic pag. XIII. Editura Armana Colin Paris 1921.
2. Idem pag. IX.
3. Idem pag. X.

Pe urmă sub influenţa curentelor politice, filosofice, ştiinţifice, a sec. XVIII-a şi XIX-a, problema schimbă aspectul. Trece din domeniul preocupărilor metafizice, în cel al sociologiei. «Acum nu se mai întreabă dacă e vorba de-a şti dacă între real şi ideal să fie armonie, ori desarmonie profundă. Individul trebue să se subordoneze grupului din care face parte. De-aci două probleme cari se găsesc pe planul preocupărilor sociologice: Raportul dintre individ şi societate. Individul trebue să se subordoneze societăţii, sau societatea e un cadru care-i pus la dispoziţia individului?

Actul moral este sau nu un act social? Acum problema se rezolvă după cum credem că fiinţa umană este de la natură egoistă sau individualistă, sau după cum credem că «omul este o fiinţă socială», după părerea lui Aristoteles.

In cazul întâi, omul trebue constrâns a se încadra societăţii, fie printr'o credinţă supra naturală, fie prin legile sociale. In cazul al doilea, apare ca o fiinţă ce participă la societate prin elementul social din el. Concepţiile diferă, din punctul de vedere din care te pui, şi ca urmare şi practica pedagogică se va mlădia după un sistem sau altul

Acum ne găsim în plin câmpul individualismului în pedagogie.

2 Cetăţeanul modern este fructul unei spiritualităţi a epocei, rezultat din convergenţa tuturor valorilor sociale. Să considerăm ca cel mai bun sistem pedagogic, pe cel care promovează individualităţile, şi să facem abstracţie de insuficienţile pe cari le ridică tabăra celor cari nu admit în totul promovarea individualismului, şi să-l rotunjim printr'o concepţie etică adequată.

Indivindul trăind într'o organizaţie socială interesul lui e limitat de interesul celorlalţi indivizi, şi buna stare, deci ceace numim cu un termen general «binele», este fructul nu numai a năzuinţelor şi faptelor lui, ci al societăţii întregi. Şi pe măsură ce societatea din care face parte se lărgeşte: trib, naţiune, popor, humanitate, «binele» rezultă din conjugarea individului cu cercul cel mai larg în care trăeşte şi căruia la rândul său devine tributar.

Ce rezultă de aici? Că individul, trebue să fie condus în toate actele lui, nu de teama legilor, sau sancţiunilor fie şi morale, ci de conştiinţa că este părtaş prin munca lui la binele general la care şi din care participă.

Ce concepţie etică va însoţi pedagogia individualistă? Măsurile de care va uza pedagogia din care isvor etic se vor adăpa?

3. Căci aci e nodul gordian a problemei pedagogiei actuale. Să descifrăm pe încetul problema. Avem deoparte următoarele date:

a) Concepţia spirituală a vremii sau a culturii în care ne găsim şi care-i individualistă.

---

4. Problema educaţiei morale e pusă în senzul qvasi idealist în L'education morale par. E. Durkheim şi de G. G. Antonescu în „Pedagogia generală", în senzul idealist.

5. C. Rădulescu Motru pune problema educaţiei morale în «Puterea sufletească» şi în parte în „Vocaţia" ambele în editura Casei şcoalelor.

b) Promovarea individualismului ca un răspuns la glasul vremii.

Iar pe de altă parte:

c) Interdependenţa indivizilor cari le limitează interesele, de unde rezultă:

d) Sau lupta între individualităţi, s u

e) renunţarea la o parte a drepturilor lui legitime.

Deoparte avem morala unui Nietzsche în care se ivea ridicarea celor puternici şi peirea celor slabi pentru a se putea crea „supraomul", şi pentru care religia creştină cu morala ei nivelatoare e cea mai odioasă armă contra însuşi principiului vieţii; iar pe de altă parte, morala creştină care ne învaţă să renunţăm la o parte din fiinţa noastră, şi să ne dăruim pentru binele altora, să iubim aproapele ca pe noi înşine, o morală idialistă.

Acestea sunt în mare datele problemei şi acum soluţia.

Firesc ar fi ca potrivit vremii, care impune o pedagogie individualistă să fie încoronată de o morală individualistă.

Şi ar fi ca Nietzsche, cu morala lui, să fie în toate inimile. Şi oare nu-i aşa?

Excesiva desvoltare a industriilor, fără a ţine seamă de faptul că s'ar putea produce un desechilibru între producţie şi consumaţie, fără a reglementa concurenţa şi fără a legifera producţia şi munca apoi interpretarea banului ca un bun, şi nu ca o funcţie, iar ca urmare continua îmbogăţire prin capitalizarea banului şi nu printr'un rulment mai activ a lui, de unde rezultă eliminarea din circulaţie, criza, de care suferă secolul nostru. Acest capitalism, care moare pe secolul gloriei lui, este f r u c t u l unui i n d i v i d u a l i s m excesiv şi pe domeniul economic şi pe domeniul etic. „Supraomul" de care vorbeşte Nietzsche, este supra milionomul, care face ca la picioarele lui să târască în mizerie într'un secol de supra producţie, milioane de infometaţi. Criza modernă e fructul unei morale niccene egoistă, individualistă până la sinucidere.

4. In faţa realităţii şi la strigătul de alarmă al economiştilor şi al sociologilor, problema se pune în prespectiva viitorului, Individualismul, existent în tot câmpul valorilor sociale, nu poate dăinui, decât în măsura în care se împărtăşeşte din o morală idialistă.

Coronamentul etic, trebue să fie un efort de îndreptare a valorilor individuale, spre valori sociale, eterne. Individul să fie închinat socialului, aşa cum odinioară, călugări cari se retrăgeau în singurătate îşi închinau viaţa Domnului.

Căci individul nu se desăvârşeşte decât în societate.

Un asemenea individ, care luminat de farul unui idial şi care se închină socialului, desăvârşindu-se în planul vieţii sociale, devine o personalitate.

Personalităţile sunt promovatoarele de cultură, de sacrificiu de eroism, de jertfă şi renunţare.

Idealul omului antic, acel înţelept, sfântul evului mediu, omul rezonabil şi cavaler, opoi cetăţeanul modern, toate contri-

buesc la clădirea personalităţii care reflectă din sine socialul ca pe ceva imanent, căci personalitatea, trăeşte în socialul din sine. Morala idealistă, apare ca un antidot contra crasului individualism. Putem vorbi în genere de un apus a individului şi de o concepţie etică care promovează individul spre personalitate.

In învăţământul primar, problema educaţiei morale se complică, mai mult decât în învăţământul secundar.

Aci copiii se apropie de vârsta adolescenţii, când se trăeşte intens idealul. Ori care idee se poate transfigura în ideal şi la rândul ei îl poate transporta în lumea idealului.

In prima vârstă a copilăriei, căria predomină egocentrismul, funcţia idealului îi e streină.

Şi cum se va înţelege problema educaţiei morale în vârsta asta, aşa se va structura firea copilului pe mai târziu.

Şcoala creatoare, este şcoala care urmăreşte plantarea în inima egoistă, egocentrică, a copilului sămânţa idealismului altercentrică a înfrăţirii universale. Şi aceasta în nici un caz nu se face cu material utilitarist.

Rămâne să precizăm problema pentru învăţământul primar, unde avem nevoe de datele psihologiei infantile, şi care va constitui un alt articol.

I. C. Stoica.

Educația fizică în trecut și azi

(Urmare)

O revoluţie în sistemul de educaţie fizică produce Ling, suedezul- El vrea o gimnastică individualizată, potrivită fiecărui ins, ca astfel întărind pe individ, molecula vieţii sociale, întăreşte şi societatea. Ling singur a creiat metoda în educaţia fizică, tot restul nu sunt decât sisteme, procedeie, mijloace fără multă valoare. Gimnastica suedeză poate sta alături cu jocurile, alternând cu ele. Cu atât mai bun e sistemul de educaţie fizică, în acest caz, de varietate şi complexitate vie de mişcări. Ling, formulând sistemul său de educaţe fizică, ne-a lăsat şi o lecţie tip, în care se vede succesiunea raţională a mişcărilor. Astfel grupul I cuprinde mişcări de ordine şi de aşezare la loc, la începutul lecţiei. Partea întâi : marş ritmat şi scandat pentru intrarea executanţilor în sală. Diferite forme de paşi fiecare formă având un efect precis asupra articulaţiei genunchiului. Grupul II cuprinde mişcări pentru antrenarea muşchilor, respiraţiei etc. Partea II cuprinde mişcări de picioare, cap, gât. Partea III miş-

cări de braţe. Gimnastica suedeză cu un cuvânt exercitează, prin mişcări ritmice, diferitele părţi ale corpului. E gimnastică de masse.

In Anglia, gimnastica este sport şi jocuri. Englezii sunt prea pasionaţi, pentru sporturi şi călătorii. Viaţa în aer liber e o dorinţă unanimă la acest popor. Educaţia fizică în Anglia datorează mult filosofului şi pedagogului Spencer care cere mişcări spontane, care să desvolte un interes din partea copiilor. De aceea excursiunile, jocurile, sportul, sunt exerciţii superioare şi din punct de vedere cantitativ (al desvoltării muşchilor) şi calitativ (al desvoltării sufletului), mult superioare exerciţiilor la comandă şi la aparate (sistem german). Gimnastica la aparate şi la comandă oboseşte corpul şi odată cu aceasta aduce şi oboseala spiritului. Această oboseală a spiritului nu se produce în gimnastica liberă. Jocurile, către care copiii sunt împinşi de instinctele lor naturale, asigură buna lor stare fizică.

In ţara noastră gimnastica a fost întrodusă în programa analitică prin legea Tache Ionescu la 1883.

Pentru a face cultură fizică, învăţământul primar foloseşte gimnastica pedagogică, ale cărei baze se află în metoda suedeză a lui Ling şi mai practică încă şi jocurile, excursiile, înnotul şi lucrul manual.

Gimnastica suedeză e un exerciţiu disciplinar minunat.

Exerciţiile de educaţie fizică engleză se fac în aer liber după cum am menţionat mai sus şi aceasta este prima condiţie a unei gimnastici rodnice. Sportul, plimbările, jocurile desvoltă corpul armonic. Munca manuală şi cea agricolă dau gimnasticii un caracter utilitarist, care nu se poate ignora. Deaceea alegem pentru primăvară şi vară gimnastica engleză, iar pentru iarnă, când nu putem lucra afară pe cea suedeză. Iarna vom face mişcări individuale şi în massă, ale picioarelor, mâinilor, capului, după un program bine stabilit ; iar vara vom începe excursiile, jocurile afară, sportul, înnotul, boxul, lupta.

Necesitatea şi importanţa educaţici fizice se poate

vedea clar şi din istoricul ei şi din realităţile vieţii. Trebue deci ca atenţia învăţătorului să se îndrepte deopotrivă şi spre corp şi spre suflet, desvoltându-le armonic şi condiţionând perfecţiunea unuia de desvoltarea celuilalt.

Sănătatea este grija cea mai mare a oricărui individ şi educaţia fizică de această sănătate trebue să se îngrijească în primul rând.

Sănătatea asigură omului putere de muncă. Mărirea energiei fizice dă omului putinţa consumului acestei energii, în spre folosul şi al lui personal şi al societăţii în mijlocul căreia trăeşte. Oricine face gimnastică se convinge tot mai bine de sănătatea lui, de puterea lui, de vitalitatea lui. Deaceea educatorii, trebue să obişnuiască copiii de mici cu diferite mişcări aşa încât gimnastica să devie o a doua natură a lor, să nu să simtă bine copilul până ce n'a făcut câteva mişcări gimnastice, în fiecare zi şi mai ales dimineaţa, după sculare.

Din punct de vedere utilitar profesional, educaţia fizică îşi are deasemenea importanţa ei de netăgăduit. In care preocupare de viaţă se poate spune : „Aici n'am nevoe de corp ! Aici îmi trebue numai spirit !?“ In industrie, în comerţ, în agricultură, în slujbă de birou avem nevoe de sănătate fizică, de abilitate şi sprinteneală. Deci şi profesiunea oricare ar fi ne cere întâi un corp sănătos, care să poată fi adăpostul unui suflet fericit.

O naţiune, care nu-şi întemeiază nădejdile ei de viitor pe robusteţa, pe rezistenţa, pe puterea de răbdare, pe curajul şi pe munca productivă a fiilor ei, nu va putea rezista atacurilor vremii. Sparta a trăit şase secole cât sub imperiul legilor Lycurg, s'a îngrijit de educaţia fizică a fiilor ei. Atena la fel. Roma, cea măreaţă a pierit, când lumea ei căzută în pasivitate fizică, în necumpătare, n'a mai putut ţine piept barbarilor care aduceau curajul, tăria prin care li-se asigurau o viaţă ascetă şi naturală.

Educaţia fizică e garanţia viitorului unui popor. Ea face din naţiuni colectivităţi rezistente, forţe gata la orice privaţiuni şi le asigură viaţa.

Poporul nostru şi-a făcut o educaţie fizică pe cale naturală fiind un popor eminamente agricol, a cărui viaţă a fost permanentă muncă în aer liber. Acum, când păşim viguros spre o viaţă industrială şi comercială, intervenţia educaţiei fizice se impune imperios şi se impune chiar în viaţa agricultorului, a cărui gimnastică trebue sistematizată.

Se vede dar multilaterala importanţă a educaţiei fizice, care adăugată la realitatea activismului natural al copiilor, trebue să ne conducă la a-i acorda toată atenţia în şcoală. Din cele expuse mai sus se evidenţiază importanţa gimnasticii mai ales din patru puncte de vedere şi anume : 1) Dietetic, pentrucă asigură şi desvoltă sănătatea. 2) Atletic, pentrucă desvoltă şi întăreşte corpul. 3) Estetic, pentrucă asigură frumuseţea şi agilitatea trupului omului. 4) Utilitară, pentrucă dă omului posibilitatea muncii productive. Diferitele sisteme gimnastice sunt clasate în : 1) gimnastică germană (atletică) 2) suedeză (estetică) şi 3) engleză numită (dietetică).

Educaţia fizică cu scop atletic se execută cu ajutorul diferitelor aparate, cari pot fi : greutăţi, fus, paralele trapez, inele etc. Prin acest soi de gimnastică desvoltăm, când muşchii braţelor, când pe ai picioarelor, când pe ai gâtului, etc. Dar muşchii care se resimt mai mult dela acest sistem, sunt cei ai braţelor. Din acest punct de vedere gimnastica atletică are un caracter unilateral şi este condamnată. Apoi aparatele necesare nu pot fi pretutindeni, afară de aceasta asupra sufletului n'au nici o influenţă salutară.

Gimnastica suedeză cu mişcări de ordine, ale braţelor, ale picioarelor este mai puţin pretenţioasă în material didactic, după cum am expus anterior.

Educaţia fizică engleză cu sporturi, plimbări, jocuri, este cea mai rodnică şi aceasta o adoptăm, pentru timpul verii, alternând-o, iarna după cum am mai amintit, cu cea suedeză. Gimnastica engleză nu pretinde nici un material didactic şi este plăcută şi pentru copii.

Gimnastica engleză este o gimnastică naturală, se execută în mijlocul naturii şi capătă caracterul unui învăţământ general şi ocazional.

Iată motivarea unui astfel de învăţământ.

Inainte de a păşi pragul şcolii, copilul învaţă în mod cu totul deosebit, de cum învaţă în şcoală. Pe când în şcoală învăţătura e intenţionată, cu scop pentru un viitor imediat, căci vrea roade grabnice, conştientă, sistematică, sprijinită pe voinţă încordată, în perioada ante-şcolară, învaţă în mod neintenţionat, ca efect secundar al altor activităţi psihice, în deosebi a jocului. Fără intenţia de a învăţa, prin joc, care aţâţă curiozitatea, spiritul de observaţie şi imaginaţie până la maximum posibil, copilul adună o comoară de intuiţii şi reprezentări, pe cari de sigur, mai târziu are să le folosească şi în mod intenţionat, conştient.

(va urma) **Maria Lenkei**

In ce mod va trebui să lucreze învăţătorul în sat, ca să câştige simpatia locuitorilor?

(Urmare)

Invăţătorului, descins în satul respectiv, îi incumbă datoria, isvorîtă din buna cuviinţă şi politeţele uzuale, a cerceta pe intelectualii comunei cu cari, dela început, să lege relaţii de prieteşug în vederea unei conlucrări cât se poate de armonice în rezolvarea ansamblului de interese şi probleme săteşti.

Voiu înşira acum programul de lucru care e cât se poate de variat şi greu dat fiind realităţile puţin mulţumitoare din satele noastre iar, din modul cum se comportă învăţătorul în soluţionarea lui, se va degaja, reliefându-se, simpatia cu care va fi înconjurat adică însuşi subiectul conferinţei mele.

Şcoala. Asupra ei să-şi concentreze în deosebi atenţia asigurându şi maximul de frequenţă şi scoţind elevii ei cu cunoştinţe cât mai bogate în cadrul programului tratat. Peste o deviză sfântă să nu se treacă, anume: nici un analfabet din generaţiile în curs de desvoltare.

II. Educaţia cetăţenească în genere, înglobează orientări în relaţiile sociale, anume: raportul între copii şi părinţi, bătrâni şi tineri, faţă de autorităţi, salutul ca simbol al supremei politeţe, respectul pentru avutul altuia şi oricare acte privind omenia.

La acest capitol trebuie să adaug : lămurirea cuminte a opiniilor faţă de diferite curente, foarte dăunătoare unele, dat fiind naivitatea cu care sunt îmbrăţişate şi, în mare parte, lipsei totale a spiritului de descernământ al ţăranului.

III. Muncile agricole, pomicultura, creşterea vitelor, vie etc., etc., constitue un prilej de contact, reciproc, binefăcător.

Sub acest ordin de intervenţie se traduce în realitate rolul de îndrumător concret al nostru prin strecurarea de sfaturi modeste în raţionalizarea eforturilor, rudimentare încă a ţăranului, pentru ca energia şi timpul preţios să nu se cheltuiască steril ori în rezultate mediocre ci dimpotrivă. Iar, dacă se întrevăd posibilităţi a se încerca creierea de cooperative săteşti cari prezintă avantaje multiple, anume : prin debuşeuri să se asigure valorizarea avantagioasă a produselor respective, conservarea, industrializarea lor iar, o cotă-parte din beneficiu, să constitituie un titlu de depunere la Banca populară care, se necesită creiată ca o consecinţă a rezultatelor obţinute prin îmbunătăţirile specificate mai sus.

Cât priveşte foloasele ce decurg din Băncile populare, de orice sistem ar fi ele, e de prisos a ne extinde menţinând doar ca prim avantaj : excluderea speculei şi a cametei de uzură, al doilea, ele constitue pivotul de înflorire şi îmbelşugare al satului prin forţa bănească şi operaţiile ce desăvârşesc.

IV. Nu trebuie apoi neglijată intervenţia pe terenul asistenţei sanitare şi igienice pentru a inocula ţăranului gustul ordinei şi al curăţeniei în casă şi în întreaga-i gospodărie. După posibilităţi a se lua iniţiativa înfiinţării unui dispensar sanitar de prim ajutor, cu foloase netăgăduit de bune.

In special, învăţătoarelor, le incumbă datoria imperioasă a se apropia şi întreţine cu gospodinele în ceeace priveşte îmbunătăţirile de ordin gastronomic apoi îngrijirea şi alimentarea copiilor, curăţenia ce trebue să domnească în cămin, stimularea îmbunătăţirii şi conservării produselor artistice de îmbrăcăminte casnică, determinând renunţarea la cumpărături fabricate cari sunt şi scumpe şi puţin rezistente. In atingerea acestui scop, cu aspecte multiple, în care intră şi cel naţional, cu reliefarea pitorescului specific regional, a se creia cercuri de lucru, o-

rientându-se membrele lor, către modelele cele mai practice şi artistice posibil.

Infiltrat odată gustul frumosului în toate actele vitale ale ţăranului, va elimina singur: căţelul, viţelul şi purcelul cari trăesc, în casă, alăturea de plăpânzii lui copii şi cărora le transmit tot felul de epidemii cari îi macină fără cruţare. Statistica demografică e categorică în acest sens, iar cifrele ei oglindesc o realitate brutal de catastrofală.

Anastasia Vârvoniu.

FORMAREA CARACTERULUI

Totalitatea particularităţilor şi-a însuşirilor cari alcătuesc individualitatea omului se numeşte caracter.

Individualitatea o aducem cu noi, o moştenim aşa cum îşi moşteneşte planta şi animalul soiul.

Caracterul însă ni-l putem educa, forma, inobila aşa cum grădinarul inobilează un pom prin altoire.

Mediul e cel care influenţează mai mult asupra omului în primul rând, apoi urmează şcoala. Mediul împreună cu şcoala pun bazele caracterului, iar desvoltarea lui pe mai departe, se face datorită gândurilor cari ne vor preocupa şi sentimentelor ce ne vor stăpâni mai târziu.

Şcoalei, adecă educatorului îi revine rolul de a sugera tinerilor vlăstare direcţia gândurilor şi a simţurilor.

Cu toate că rădăcina caracterului nostru se ascunde în individualitatea noastră, totuşi, desvoltarea lui atârnă de noi, — înţeleg de părinţi şi educatori, — depinde de concepţia noastră asupra vieţii ce se scurge în jurul nostru şi mai depinde cum am zis mai sus — de principiile pe cari înţelegem să le încrustăm în mintea copiilor, perceptele morale date ca hrană sufletului şi în general de toată îngrijirea ce o vom da caracterului lor încă în sâmbure.

Un pom bine îngrijit nn numai că va da fructe nobile şi gustoase dar în plina lui înflorire ne îmbucură deja cu frumosul lui exterior, tot aşa şi caracterul omenesc nu se manifestă numai prin fapte ci şi prin exteriorul respectivului.

Privind chipul de păpuşe al unui mic copilaş, cu toate că observăm deja pe el semnul caracteristic al rasei şi al individualităţii, caracterul însă, care în sufletul lui abia mijeşte — încă nu e săpat în trăsăturile lui moi.

S'a jertfit zeci de ani de către frenologi mari ca

Lawater pentru studiul mimicei şi s'a scris multe volume despre felul cum putem ceti aplicările semenilor noştri din trăsăturile feţii. Se arată în ele cum faţa omului adult şi chiar exteriorul lui întreg e oglinda fidelă a calităţilor ce se ascund în el. Aşa bunaoară se susţine — fiind vorba despre buze, că cele bine tăiate şi bine formate sunt particularitatea oamenilor cuminţi, simpatici şi nobili în gândire şi în fapte — pe când cei cu buzele înguste de tot sunt semnul: răcelei, sgârceniei, tăcerii şi pedanteriei etc... Ochii depărtaţi: dragoste şi iubire de oameni. Ochii pe jumătate închişi: viclenie dibăcie, sensibilitate. Ochi lungi ca mandula: mare pricepere, spiritualitate. Ochi mici: fire expansivă, hotărâre rapidă etc. etc...

Se mai poate deduce caracterul şi din mişcările sau umbletul omului. La dame de exemplu e imposibil să presupui fineţe acolo unde de exemplu în timpul unei discuţii se dă cu pumnul în masă, — Dar acolo unde se spune contrarul cu faţa surâzătoare, liniştit, pe ton binevoitor, acolo se poate deduce, că este: superioritate, bun simţ şi fire disciplinată.

După o observare adâncă, vom vedea că individualitatea influenţează — nu culoarea ochilor sau a părului, — dar trăsăturile noastre şi modul de comportare al întregei noastre fiinţe.

Alta i faţa omului blând şi alta a celui pornit; căci năvala deasă a simţurilor stigmatizează faţa.

Pentru învăţător, acestea nu pot fi literă de evanghelie, — cu atât mai mult, căci, cum am accentuat la început, semnele caracteristice amintite, se referă mai mult la adulţi — totuşi, ele fiind studiul unor oameni specialişti în materie, ne pot folosi, într'o oarecare măsură, la cunoaşterea elevilor noştri mai ales, când aceste cunoştinţi se îmbină cu cele câştigate în urma contactului zilnic ce avem cu ei — şi în special în ultima perioadă de şcolaritate, când anumitele caracteristice încep a se pronunţa.

Dacă scopul ne e formarea caracterelor — noi, trebue ca mai întâiu să cunoaştem pe individ cât mai bine şi mai amănunţit. — E bine deci, a cunoaşte cât mai multe indicii, cari să ne ajute la acea cunoaştere a individului — aşa după cum un artist vrea să cunoască piatra sau marmora ruptă cu scopul de-a se realiza din ea o operă de artă.

In şcoală, rolul artistului revine învăţătorului. Formarea materiei depinde de inspiraţia, de concepţia şi mâinile artistului. Dacă acea materie va fi lucrată de

adevăratul artist cu mâini abile, cu suflet nobil, ea se va transforma în operă de artă. La fel se pune problema în şcoală, unde elevul e materia dură, brută, iar învăţătorul, realizatorul operei de artă : artistul. — Când învăţătorul e nepriceput şi bâjbâe ca un pretins artist cu mâini nepricepute, care nu ştie decât să ciocăne şi să cioplească fără rost — atunci natural, rezultatul în loc să fie operă de artă — va deveni obiect fără valoare sau o creaţie de duzină.

O. Dubenschi

Lecţie practică de scris, citit[1])

Subiectul : Ttratarea cuvântului **„Coif“** şi litera f de mână şi de tipar.

Câteva lămuriri. In articolul „Problema scris-cititului în şc. primară“, care a fost publicat in revista „Plaiuri Hunedorene“, din Decembrie 1934, No. 46, am arătat, că la tratarea lecţiilor de scris-citit nici-o metodă (fonomimică, scriptolegă, cuv. normale, ideovizuală, etc.), nu poate fi întrebuinţată izolat, fiindcă din experienţele de până acum s'a ajuns la stabilirea de tipuri psihologice de cetire la copiii ; tip vizual, auditiv, motor, etc...

Care va fi atunci calea de urmat, pentru a ne duce la rezultatul cel mai bun, în tratarea lecţiunilor de scris-citit ?

Mai întâiu se cere, in mod imperios, ca învăţătorii să cunoască cât mai bine, toate metodele de predare amintite mai sus, iar după o serie de experienţe ca fiecare dintre ele să-şi formeze o metodă proprie, care să întrunească toate însuşirile bune ale diferitelor metode.

Da, în alcătuirea procedeului nostru vom utiliza numai acele părţi bune, din fiecare metodă, care respectă spontaneitatea copilului, tendinţa către activitate, către activitate productivă, creatoare, tendinţa fundamentală a sufletului elevilor noştri.

Punând pe elevi în situaţia ca ei să depună un efort spontan, o muncă care să fie a lor proprie, ne vom găsi în cadrul marelui principiu al pedagogiei contemporane, principiul activismului, sau curentul şcoalei active.

Expun mai jos planul unei lecţii, în alcătuirea căruia m'am folosit de părţile sau notele bune, din fiecare metodă : fononimică, scriptolegă, cuv. normale, ideo-vizuală, etc.

Metoda de predare o putem numi eclectică sau activ integrală.

Ocupaţie indirectă la cl. II-a. Ex. de împărţire dela 1-100.

1) Tratată ca lecţie model în faţa normaliştilor de cl. VII-a.

Ocupaţie ind. la cl. V-a. Scrierea din memorie a poeziei „Mama".

Lecţia recapitulativă. Se controlează tema avută de scris pentru acasă. Se remarcă lucrările cele mai bune pentru a produce un stimulent şi la cei care n'au scris bine.

Se pun elevii să citească textul dela cuvântul normal „horă". Se scriu la tablă, diferite vorbe dela cuvântul menţionat.

Pregătirea aperceptivă. Lecţia progresivă. Se face intuiţia sumară a obiectului, care poartă numele cuvântului care se tratează. Se face o intuiţie sumară, fiindcă într'o anterioară am confecţionat din hârtie împreună cu elevii „coiful".

Desemnarea în mod schematic a obiectului intuit. Propunătorul desemnează la tablă. Elevii pe tăbliţă. Se corectează.

Desvoltarea sunetului „f". O mică povestire. Odată, doi copiii aşa mici ca voi, un băiat şi o fată s'au apucat să se joace de-a trenul. Pe băiat îl chema Fanică, iar pe fată Fulga. Ei au aşezat mai multe scaune în rând. Pe scaunul cel dintâi a stat Fanică, iar pe al doilea Fulga. Ca să formeze maşina care mână vagoanele, Fulga a făcut o mică nuia în formă de bici, pe care a dat-o după spatele scaunului pe care şedea Fănică. (Prop. pune pe doi elevi din clasă să execute acţiunea) ca să ţină bine a legat-o unde se întâlneşte vârful nuelei cu partea cea mai groasă. Această nuia în formă de bici le servea să mâne roatele ca o manivelă la tren, iar ei făceau ca maşina trenului când merge : f, f, f, f, !

Propunătorul desemnează pe tablă nuiaua, cât mai mare, aşa cum era când mâna trenul, în formă de bici.

Dece vă aduceţi aminte când vedeţi acest semn ? (cum făcea Fănică şi Fulga : f, f, f, f ! Asociere între sunet şi obiectul care are forma literii).

Cine poate să-mi scrie litera c ? Dar pe o ? Să-mi scrie cineva litera i ! Altul litera a ! Altul litera n ! Cine ştie să-mi facă un bici pe un gol mic şi două mari ? (Tratat la elementele grafice),

Scoaterea cuvântului normal Coif. Ce am desemnat mai înainte pe tăbliţă ? (Noi am desemnat un coif). Să-mi mai spună unu această zicere ? Care este vorba întâia ? Dar a doua ? Dar a treia ? Dar a patra ? Care e vorba cincia ? (coif) câte deschizături de gură are această vorbă ? Să mi despartă cineva această vorbă în sunete ? Altul ! Dacă unim aceste sunete ce vorbă facem ? (Coif).

Anunţarea. Acum vom învăţa să scriem şi să cetim vorba „coif". Ce vom învăţa să scrim şi să citim ?

Predarea. Scrierea cuvântului normal „coif“, numai de către propunător. Uitaţi-vă să vedeţi cum vă scriu eu vorba «coif». Prop. scrie caligrafic cuvântul coif. Ce vorbă am scris pe tablă? Ziceţi-o cu toţi! Mai citiţi-o înc'odată!

Scrierea cuv. normal numai de prop. în mod descompus. Fiţi atenţi! Să vedeţi că mai scriu odată vorba, coif! (ex. c o i f) ce vorbă am scris? cum am scris-o? (despărţită în litere) ce literă este aceasta? (prop. arată litera c) din ce ce face? Ce literă este aceasta? (o) din ce se face? Ce literă este aceasta? (i) din ce se face? Care literă n'am învăţat s'o facem din cuvântul coif? (f).

Scrierea literii noi de către propunător. Uitaţi-vă cum vă scriu pe tablă litera f! Ce literă este aceasta? Fiţi atenţi, am s'o mai scriu odată! (Prop. scrie şi comandă; linie subţire în sus, rotund, gros în jos, biciul pe golul cel mic, pe cel mare de deasupra şi pe trei părţi din cel mare de desubt, nodul unde se întâlneşte plesnea biciului cu coada).

Scrierea literii de către elevi. C Nu se mai fac exerciţii în aer şi pe bancă elevii, fiind înaintaţi în materie). Se scot tăbliţele şi se scrie la comanda prop. după cum s'a arătat mai sus.

Se corectează în mod general greşelile, pentru îndreptare.

Asocierea între sunet şi literă. Cu cine se aseamănă litera „f“? (Cu nuiaua, în formă de bici, cu care Fănel şi Fulga mânau trenul, făcând: f, f, f, f!).

Scrierea cuvântului în mod reunit de către prop. Să-mi citească cineva vorba „coif“, aşa cum e despărţită în litere! (Prop. arată cuvântul unde este scris în mod despărţit. Elevii pot citi cu uşurinţă, fiindcă acum cunosc şi litera cea nouă). Dacă unim aceste litere ce vorbă facem? Uitaţi-vă cum vă scriu eu vorba „coif“, ca şi voi să mi-o scrieţi la fel, (ex. coif).

Scrierea cuvântului de către elevi. Acum să-mi scrieţi şi voi pe tăbliţă vorba coif. Se corectează în mod general, greşelile, pentru îndreptare.

Aplicarea. Cine poate să-mi scrie vorba „coif“, la tablă? Altul? Să-mi scrie cineva litera „f“! Altul! Altul!

Scoateţi abecedarele! Să-mi găsiţi unde e scrisă litera f!

Tratarea literii de tipar. Ce literă vedeţi în partea dreaptă pe aceiaş foaie? (... f de tipar) Se face o comparare între litera f de mână şi tipar. Li se atrage atenţiunea că e singura literă din cele învăţate care se face pe aproape trei goluri.

Jocul educativ din stadiul al IV, după metoda ideo-vizuală a Dr. Decroly. (Deprinderea pentru citirea de. propoziţiuni).

I) Avem desemnate pe cartonaşe (tablouri) care reprezintă scene diferite din materia învăţată: 1) Un tablou care reprezintă scene „flăcăii cosesc iarbă“. 2) Un tablou care reprezintă acţiunea „femeile adună fân“. 3) Un tablou care reprezintă scena „lăutarii cântă la horă“. 4) Un tablou cu scena „doi copiii trec pe punte“.

II) Pe alte cartonaşe avem scrise propoziţiunile care cuprind în conţinutul lor scenele menţionate mai sus

Se face recunoaşterea scenelor de pe tablouri şi a propo-

zițiunilor de pe cartonașe. Elevii se scot la o masă pe care sunt așezate cartonașele cu propozițiunile scrise amestecate cu litere și vorbe. Pe tablă sunt fixate tablourile.

Se începe jocul. Li se atrage atențiunea elevilor, ca fiecare să caute prin cartonașe și acela care va găsi zicerea, care se potrivește la acțiunea pe care o reprezintă un tablou s'o așeze sub tabloul respectiv.

După ce se termină jocul se trec în ordine în bănci.

Se face o mică povestire în care se strecoară cuvintele scrise cu litere cursive. Se anunță că vor învăța să citească și vorbele scrise cu litere cursive. Se citește model de prop., apoi de elevi.

Ora viitoare se ascultă cele tratate. Se continuă povestirea în care se strecoară vorbele, din textul scris cu litere de tipar. Se intuește tabloul din abecedar de pe fila respectivă. Se face anunțarea. Se citește model de prop. Se citește de către elevi, etc...

Ion Păunescu,
Școala de Aplicație—Deva

N. B. Am întrebuințat în aplicarea acestei lecțiuni stadiul al IV-lea, după metoda Decroly, deprindrerea pentru citirea de propozițiuni. fiindcă la lecțiunile de mai înainte am făcut jocul, după metoda Decroly, deprinderea pentru citirea de vorbe.

Doina codrului

Codru, codru, codruleț
Risipit pe vale,
Vulturul pleșuv, semeț,
Croncăne a jale...

Din înaltul lnmii cer
Crivățul se lasă;
Fulgi de nea, săgeți de ger
Fruntea ți-o apasă...

Codru, codru, codruleț
Frunză ofilită,
Din copacii pădureți.
Șade troenită..

Prin adâncuri de cărări
Urlete de fiare
Răspândesc în depărtări
Tristă 'nfiorare.

Codru, codru, codruleț
Vântul suflă rece,
Singuraticul drumeț
Prin sânul tău trece...

El se duce către sat
Spre a lui ogradă,
Cu bordeiu 'nvestmântat
Dornic, de zăpadă...

Și te lasă codruleț
Viscolul să-ți bată
Vulturul pleșuv, semeț,
Jalea ta s'o 'mpartă [1])...

V. Popa Măceșeanu.

1) Din volumul de versuri, tipărite în Biblioteca „Pământ și Suflet Oltenesc“, a Fundației Culturale Regale „Principele Carol“ Craiova.

Educația copilului în familie

DE ANGELO-PATRI — Traducere de Alexiu David

Un mănunchiu prețios de experiențe din viața copiilor, de învățăminte pentru părinți, cuprinde „Educația copilului în familie".

D-l A. David a făcut un mare serviciu tuturor celor cari se inteaesează de educația copiilor așa cum se cuvine, traducând din italienește lucrarea învățătorului italian, Angelo Patri.

Răsfoind cartea, găsești 62 de povestiri din viața copiilor din America, adevărate momente din viața lor, indicii prețioase pentru educatori, în cunoașterea copiilor și alegerea metodei de aplicat fiecărei individualități. (Cât de prețioasă ar fi o astfel de lucrare, din viața copiilor români). „Scrisul său ușor, plăcut", cum îl caracterizează autorul, îndoește valoarea lucrării, făcând-o accesibilă și potrivită de cetit pentru orice om care are copii și știe să citească.

Intr'adevăr, din fiecare povestire, vom despacheta din foița de argint a stilului, o idee de preț, o învățătură. „O! Lumea este un loc încântător!... Totul este obiect de mirare pentru copilul fericit"...

Iată adevăruri de preț și pentru cei mai mari pedagogi cari mai susțin încă verbalismul, artificialismul și formalismul din școală. „Lumea este un loc încântător", viața, mediul înconjurător îți stă la dispoziție cu toate elementele necesare formării, desvoltării omului. Folosește-te de ele și copilul va obține deprinderi și noțiuni clare, în loc de vorbe goale, „el va crește la umbra adevărului" descoperit de el însuși.

In mijlocul naturii el se va manifesta liber și-ți va da posibilitatea să-l cunoști, să-i afli necesitățile și aptitudinile sale. „Dați-le posibilitatea de a se juca; jocul este desvoltarea vieții lor". — Jucându-se vor putea obține experiențe și se vor obișnui a lucra, a persista, a stărui pentru ducerea la bun sfârșit a fiecărui lucru început.

„Ori ce lucru pe care îl veți lăsa să-l facă *și să-l spună* încă este o lecție durabilă"...

Ba încă mai mult, trebuie ajutat să-i reușească experiențele, pentru a prinde curaj și încredere în puterile lui.

„Spuneți copiilor povești potrivite. Spaima, groaza este un venin", care are influențe nefaste asupra psihicului, cât și influențe de ordin fiziologic.

Poveștile care i înspăimântă, cât și unele apucături dure ale părinților, mai ales când îi trezesc din somn, sunt dăunătoare.

Totuș, copiii trebuesc obișnuiți cu anumite reguli, cari să se refere mai intâiu la necesitățile lor: să se îmbrace singuri, să mănânce, să-și așeze seara hainele, pentru a le găsi dimineața, să-și păstreze lucrurile lor în ordine etc...

Astfel, cu timpul, să i se mărească cercul de activitate și să se deprindă a se abține, a se opri acolo unde încetează competința lui. Aci se pune baza stăpânirii de sine.

De aici se poate vorbi de deprinderi bune, de maniere frumoase „încât totdeauna să facă o impresie frumoasă".

Aceasta nu însemnează că trebue să facem din el un artist ambulant, care să dea reprezentaţii în toate familiile unde ne vom duce cu el. „Exagerare în orice direcţie este periculoasă".

Orice lucru bun făcut de copil, trebue lăudat, apreciat, dar nu înseamnă de aci că trebue să facem din copil un vanitos.

„Cu orice preţ trebue să se evite ca să nu fie obsedat copilul fricos, de ideia de a greşi, iar copilul încrezut în sine să nu doarmă pe laurii isbânzilor".

Nu vă înspăimântaţi dacă aveţi copii care le place să strice totul. Ei sunt împinşi de instinctul cunoaşterei şi aceasta este un semn bun. Ingrijiţi vă ca din montarea şi demontarea fiecărui lucru să observe, să înveţe ceva.

Cu blândeţea şi cu simţul de dreptate se câştigă simpatia copiilor. Cine nu râde şi nu glumeşte cu copii, „nu va mai sfârşi de a striga".

„Incercaţi să-i câştigaţi şi să le păstraţi intimitatea".

Aceasta se poate păstra dacă, „copiii vor fi respectaţi".

Dacă vrea să scrie, să cânte, „chiar dacă vă sparge timnul", să picteze etc. trebue încurajat. Numai aşa îşi câştigă experienţa. El trebue să reproducă, în desvoltarea lui, întreaga experienţă de veacuri, a omenirei. Cum va putea face, acest lucru, dacă va fi silit să tacă, să nu se mişte, aşa cum este silit să asculte discursuri la şcoală.

Totul este a-l învăţa cu ordine, tot ce face, tot ce inventează să decurgă în ordine. „Ordinea este aceia ce salvează viaţa noastră".

Inspiraţi copiilor dragostea de muzică, de frumos, de tot ce este plăcut. „Infăşuraţi-l într'o atmosferă de bucurie, fericirea este hrana sufletului lui.

Indemnaţi-i să se asocieze, să formeze diferite societăţi în miniatură. Toate acestea îi pregăteşte pentru viaţa socială.

In fine copiii trebuesc obişnuiţi cu toate obiceiurile, datinile şi tot ce constitue patrimoniul sufletesc al neamului.

Acestea mai târziu vor forma elementele constitutive ale caracterului său, care este bine să fie impregnat în întreaga comoară a geniului naţional.

Ideia naţională a fost creatoarea tuturor operelor clasice, la toate popoarele şi în toate domeniile.

Ar fi păcat să se părăsească acest drum sănătos, adoptându-se altul indiferentist, care nu dă decât desechilibru sufletesc.

Iată, în scurt, câteva învăţături preţioase din cartea tradusă de D-l Alexiu David, spicuite în treacă, pentru că sunt prea la locul lor şi merită să se oprească atenţia cetitorilor câteva clipe asupra lor. **M. Bogza.**

RECENZII

Ilie I Mirea: «Manualul serbărilor şcolare», (cu o prefaţă de: *I Simionescu*, prof. univ). 128 pag. 28 Lei.

Serbările şcolare, fiind foarte mult gustate şi iubite atât de publicul dela oraşe, cât mai ales de cel dela sate, — au intrat cu totul şi sau încetăţenit definitiv în practica noastră şcolară.

Pentru uşurarea muncii învăţătorilor, în această privinţă de mult se simţea nevoia unei cărţi, călăuze, sau îndreptar, care să vie în sprijinul învăţătorilor, aranjatori de serbări şcolare, când iată că, autorul susamintit ne dărueşte un *manual* în toată puterea cuvântului. Cuprinde: «importanţa serbărilor şcolare, condiţiunile ce trebuesc respectate pentru ca reuşita unei serbări să fie cât mai deplină, urmează «Serbarea Crăciunului» şi «Serbarea Unirii» la fiecare găsim câte o conferinţă, cântec, poezii şi teatru potrivit. Material foarte bogat din care se mai poate şi alege. Toate uşurează foarte mult munca învăţătorului. Inchei şi eu şi semnez cu toată plăcerea cuvintele d-lui Simionescu din prefaţă: *D-l Mircea aduce un real serviciu colegilor săi, şcolii ca şi culturii satelor în genere. Atârnă ae cătarea ce va avea această carte, pe care o recomand cu toată căldura spre a urma şi materialul relativ la celelalte serbări de peste an».*

a. d.

Analele de psihologie, organul Societăţii Române de cercetări Psihologice, înfiinţată in Februarie 1934, având ca director pe d-l Prof. Rădulescu Motru, apărute într'un prim volum de peste 200 pagini, expune probleme cruciale ale psihologiei şi ne indică în îndroducere un întreg plan de activitate, din toate domeniile înrudite cu Psihologia.

«Analele de Psihologie, spune în cuvântul de început, şi-au propus să înfăţişeze toate problemele din domeniul psihologiei, urmărindu-le în diviziunile lor posibile şi sub variatele lor aspecte: filosofic, fiziologic, endocrinologic, behaviorist, reflexologic, patologic, medical, genetic, experimental, caracterologic, individual, canfigurativ, pedagogic, parapsihologic, pedagogic, social etc".

Vedem din planul de activitate şi din materialul primului volum, interesul cel are Soc. Română de cercetări psihologice, de a lămuri, de-a contribui cel puţin la luminarea vastului câmp al problemelor psihologice. — Interesul ce-l prezintă pentru înv., este incalculabil. Se poate obţine direct de la sediul societăţii, din Localul Universităţii str. Edgor Quinet — Preţul 80 lei.

Revista internaţională de psihanaliză. In România apar câteva reviste foarte bune, şi cari dacă nu întrec pe cele streine, dar sigur le egalează: *Arhiva* de studii sociologice, organul Institutului de sociologie, Analele de psihologie, Revista de filozofie. Revista generală a învăţământului, Revista Fundaţiei Regale, Convorbiri Literare, întinerita Gând Românesc de la Cluj, Revista de Pedagogie de la Cernăuţi. Pe lângă acestea, apare în 1934 un prim număr din revista internaţiona ă de psihanaliză. O problemă nouă care se întinde în toate domeniile, şi pe care o întâlnim cu mari perspective şi în pedagogie. Avem in româneşte câteva publfcaţii, privitoare la problema psihanalizei din p. .d .v pedagogic.

Această revistă, apare cu îndrăzneală într'un moment deschis ca interes, dar cunoscut puţinor specialişti. Interesul pentru învăţământ, al studierii inconştientului, şi al transferului, este capital. Va constitui, credem, problema care va revoluţiona practica pedagogică. Insă suntem într'un domeniu, cu desăvârşire nou, şi care ar avea nevoe de încurajare pentru cei ce-l defrişează.

Redacţia : Strada Câmpineanu 15 Bucureşti.

Biblioteca învăţătorilor. Cei 7 ani ai şcoalei Normale s'au dovedit insuficienţi pentru buna pregătire a învăţătorilor.

Prin modificarea legii învăţământului primar-normal din Iulie 1934, s'a mai adăugat un an de studiu, al optelea, care va trebui să fie un an de *sinteză* a cunoştinţelor şi de mai temeinică muncă personală a elevilor.

Cu toată grija de a se da acum o programă care să corespundă nevoilor şcoalei primare şi normale, totuşi nu se poate afirma că vor eşi învăţători perfect pregătiţi.

Numai în viaţa practică, se poate vedea ce pregătire a dat şcoala normală învăţătorilor şi numai ei pot mărturisi ce lipsuri recunosc în pregătirea lor.

De sigur că timpul şi munca personală poate duce la o perfecţionare tot mai mare a învăţătorilor.

Cei cari au norocul unui mediu prielnic, unor sfătuitori pricepuţi (colegi mai bătrâni, personal de control la înnălţime) vor ajunge în scurtă vreme să fie stăpâni pe arta predării cunoştinţelor, pe o cultură profesională şi generală absolut necesară unori buni învaţători.

In afară de îndrumătorii amintiţi mai sus, învăţătorii pot găsi cu uşurinţă înţelepţi sfătuitori din mica lor bibliotecă.

Această bibliotecă trebue însă premenită cu lucrările mai de seamă care pot înbogăţi sufletul şi pot deschide orizonturi largi spre marele probleme ale şcoalei şi ale satului.

Izolat însă în satul pitit după dealuri, învăţătorul nu are decât foarte rar prilejul să descindă în oraş să privească şi răsfoiască într'o librărie bine asortată ultimile noutăţi cari pot înbogăţi energia lui sufletească.

Această mare piedecă trebue însă înlăturată. Dacă învăţă-

torul nu poate veni la oraş după cartea necesară lui să meargă cartea la el acasă, să-i ciocănească în uşa chiliuţii lui modeste şi să-l invite la sfat bogat în vorbe înţelepte.

Gândul acesta a sfărâmat pe doi harnici profesori din Cluj (d-nii C. Ioncica şi D. Goga), cunoscători ai sufletului învăţătorului, şi nevoilor şcoalei rurale şi a problemelor pe care le pune satul românesc şi in special satul din Ardeal.

Pe lângă primul dar făcut sufletului învăţătoresc (Revista „Satul şi Scoala") ei pornesc la drum o nouă publicaţie periodică *Biblioteca Invăţătorilor* cu menirea arătată în rândurile de mai sus.

Prima cărticică: Şcolarii Alicei Franchetti, traducere după marele pedagog italian Gh. Lombardo Radice, este chemată să mişte sufletul educatorilor îndemnându-i la adevăratul apostolat.

In cele 160 pag., învăţătorii vor găsi realizările obţinute printr'o muncă perseverentă într'o şcoală rurală (Montesca), care a putut să furnizeze material bogat pentru marea reformă a învăţământului primar din Italia.

Cărticica este precedată de un studiu documentat al D-lui Fracesco Bettini, inspector şcolar in Florenţa.

In numerile următoare ale Bibliotecii învăţătorilor vor apare: Legea Invăţământului primar, cu note şi comentarii de C. Ioncica.

Cultura satelor, de cunoscutul tânăr învăţat H. H. Stahl.

Pedagogul V. Gr. Bergovan, de Dimitrie Goga.

Tratat de corespondenţă şcolară de C. Ioncica.

Din înşirarea făcută se poate vedea că această publicaţie va avea un larg răsunet în sufletul învăţătorilor, uşurându-le activitatea prin bogate informaţii şi studii documentate atât de necesare lor.

Broşurile se găsesc la red. Revista „Statul şi Şcoala" Cluj, strada Mârzescu 21.

Radu Caprin.

CRONICA MARUNTA

† AVRAM JIDAV

17 Ianuarie 1935

In această zi de doliu când s'a stins viaţa unuia dintre cei mai buni dintre noi, acela care a fost Avram Jidav, şcoala Primară a cărui învăţător şi conducător a fost, vine să-l petreacă cu pietate pe cel din urmă drum pe care-l face în lumea aceasta.

După ce soarta a făcut să fie învăţător în vremurile cele mai grele ce le-a avut de suferit neamul românesc, decedatul nu s'a lăsat învins, ci a luptat cu îndrăsneală, trecând toate pedecile puse în cale de asupritori.

Timp de 40 ani a dat zi de zi suflet din sufletul său la 40 de generaţii de vlăstare ale neamului, luminându-le calea vieţii.

A reuşit să rămână întodeauna un bun român.

Iubite coleg, la mormântul tău vin astăzi şi învăţătorii cari merg încă pe drumul pe care tu l-ai străbătut cu succes, se închină şi aduc oamagiu vieţii tale de lumină şi de jertfă, aducându-ţi totodată ultimul salut la încheierea vieţii tale bogate.

Dumnezeu să-ţi facă parte de veşnică şi fericită odihnă

Iordache Popa.

Ne-ameninţă iar geniul financiar al domnului Necolau Iorga. D-l Iorga N. care'n calitate de fost ministru al Instrucţiunii s'a ilustrat prin neplata salariilor noastre pe câte 4—8 luni, crede că iarăşi se resimte lipsa marelui său geniu financiar şi politic, căci, zilele trecute declară unui ziar, că dacă va fi chemat la guvern crede că funcţionarilor *să nu li-se dea salarii, cotă fixă, ci o cotă parte din cât se încasează,* dar totuş, se gândeşte, ulterior, geniul fără seamăn şi asigură *că de acest tratament uman,* vor fi scutiţi: ofiţerii, magistraţii, poliţia, şi acei dintre slujbaşi cari asigură bunul mers al «*ţerii*» (acesta desigur, e D-sa).

Ce adorabil ar conduce apostolul, *ţeara,* dacă n'ar fi blăstămaţii de funcţionari cari să-i ceară leafă şi încă (auzi obrăznicie) şi fixă.

Despărţământul „Astra" Cetatea Albă „După 10 ani" este o carte de 104 pagini, în care se ruzumă bogata activitate şi lăudabilele eforturi făcute de acest desp., sub priceputa conducere a vrednicului nostru coleg mai mare şi conducător *T. Iacobescu* — Cetatea Albă. Soc. susamintită a mai editat o mulţime de lucrări frumoase între cari monografii şi un admirabil almanah, despre care am scris la timpul său.

***Adunarea generală a învăţătorilor** din valea Jiului, dela 14 Aprilie a. c., la Lonea va fi una dintre cele mai*

de seamă manifestări culturale şi profesionale ale corpului didactic primar din plasa noastră. Va trebui să impunem atât ca mulţime la adunare cât şi ca treaptă la care ne vom ridica spiritualiceşte şi disciplinat în problemele de mare interes cultural şi profesional pe care le vom desbate împreună.

Este o datorie şi o onoare să nu lipsească nici un suflet de învăţător, care se stimează prin sine însuşi şi tagma din care face parte.

A apărut : „*Călăuza Cooperaţiei şcolare*“ în edit. Coop. „Progresul“ din Carei. Recenzia în Nr. viitor.

Din „*Viaţa Şcolară*“ No. 2 anul XII, Satumare, remarcăm articolul foarte binevenit al d-lui coleg, I. Luca : »*Necesitatea unei legi a poziţiei corpului didactic primar*“ prin care, foarte just, se protestează contra tendinţii de promiscuitate a unor învăţători şi învăţătoare, prin căsătorii sau legături sentimentale cari, mai ales la sate, coboară nimbul şi prestigiul corpului didactic. Cere asociaţiei şi organelor de control să se sesizeze de acest fenomen îngrijorător.

Posturile vacante. In Monitorul Oficial din 9 Februarie a. c. s'au publicat posturile vacante pentru a putea fi ocupate prin cereri de transferări. Spre a fi cât mai mult în folosul colegilor, le publicăm şi noi mai jos.

RURALE

Numele comunei		câte post.	vacant	Numele comunei		câte post.	vacant
1	Almaşul mic	1	I b.	17	Geoagiu	5	I b.
2	Băiţa	3	III b.	18	Gurasada	2	II f.
3	Băniţa No. 2	1	I b.	19	Jiu—Coroeşti	1	I b.
4	Batiz	2	II f.	20	Lăpusnic	2	II f.
5	Brad-băeţi	6	VI b	21	Leşnic	2	II f.
6	Brad-fete	5	IV f	22	Luncani	2	II f.
7	Brad fete	5	V f.	23	Lupeni No. 1	11	II f.
8	Castău	3	III b.	24	Mesteacăn	2	II f.
9	Cerbia	2	II f.	25	Nădăştia de sus	2	II f.
10	Coroeşti-Pui	2	II f.	26	Petrila No. 1	11	X f.
11	Curpeni—Deva	1	I b.	27	Petrila No. 1	11	XI b.
12	Cărpiniş	1	I b.	28	Pricaz	2	II f.
13	Cernişoara-Flor.	1	I b.	29	Pui-Galaţi	1	I b.
14	Cugir No. 6	6	I b.	30	Răduleşti	2	II f.
15	Dobâca	1	I b.	31	Râu de mori	2	I b.
16	Feregi	1	I b.	32	Romoşel	3	I b.

33	Sântandreiu	3	III b.
34	Simeria veche	2	II f.
35	Sărăcsău	2	II f.
36	Sarmisegetuza	3	III b.
37	Şesuri	2	II f.
38	Simeria	9	IX b.
39	Şoimuş	3	I b.
40	Şoimuş	3	III b.
41	Streiu plopi	1	I b.
42	Tomnatec	2	II f.
43	Turdaş	2	II f.
44	Tiuleşti	1	I f.
45	Vulcan	18	XII f.
46	Vălioara	1	I b.

URBANE

1	Deva colonie	5	III b.
2	„ centru	5	V b.
3	„ „ fete	5	V f.
4	Orăştie băeţi	5	V b.
5	Petroşeni No. 1	11	IX f.
6	„ „ „	11	X f.
7	„ „ „	11	XI b.
8	„ „ 2	11	V f.
9	„ „ „	11	IX b.
10	„ „ „	11	X b.
11	„ „ „	11	XI b.
12	„ Dăroneşti	2	II f.
13	„ Dâlja	1	I b.

Grădiniţe

1	Hunedoara (urb)	2	II cond.
1	Petrila No. 1 (rur)	3	III „
2	„ „ 2 „	2	II „
3	Cristur „	1	I „
4	Ţărăţel „	1	I „

Subsecţia Asociaţiei Invăţătorilor din Plasa Petroşeni

Convocator

Onor. membrii Subsecţiei Asociaţiei Invăţătorilor din plasa Petroşeni sunt convocaţi în *adunarea generală* (anuală) ce se va ţine în ziua de 14 Aprilie 1935, ora 9 dimineaţa, în comuna *Petrila-Lonea,* cu următoarea ordine de zi :

1. Participarea la serviciul divin.
2. Deschiderea adunării.
3. Rapoarte şi dări de seemă.
4. Educaţia naţională în şcoala primară din statul Român.
5. Controlul în învăţământul primar (cum trebue înţeles : recrutarea şi ierarhizarea organelor de control).
6. Salarizarea învăţătorilor tineri.
7. Norme pentru salarizarea învăţământului în general : gradaţii, sporuri de înaintare, cheltueli de deplasare, plata suplinit. în caz de conceidiu şi boală.
8. Discuţii asupra articolelor din lege care trebuesc modificate fiind dăunătoare situaţiei învăţătorilor.
9. Eventuale propuneri.

(Intrucât nu se vor prezenta membri în numărul suficient prevăzut de statute, *adunarea se va ţine în aceeaş zi cu începere dela ora 10 a. m.,* cu orice număr de membri).

NOTĂ. — (Numele raportorilor se va comunica ulterior).

Preşedinte, (ss) **ALEXIU DAVID**

Secretar, (ss) *Ion Muntean*

Adresa destinataruui:

D-lui *Nicolae Bembea* inv.

subrevizor școlar Com. *Sibiel p. Săliște*

~~Jud. Hunedoara~~. p.



SĂLIȘTE * SIBIU

— TARGU-JIU —

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „NICU D. MILOȘESCU"

1 9 3 5